

En mittblocksgrav vid

Lingsbergs gamla skola

Arkeologisk undersökning av RAÄ 241:3 i Vallentuna kommun
och socken, Uppland

Rapport 2010:41

Lars Andersson

En mittblocksgrav vid

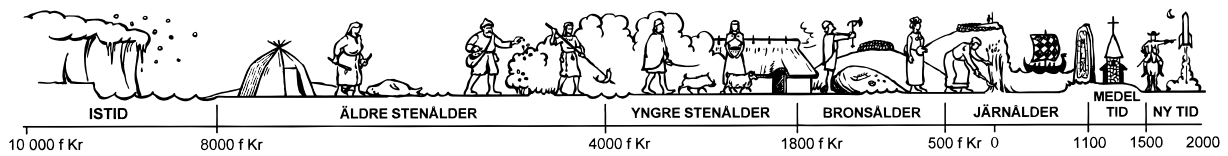
Lingsbergs gamla skola

Arkeologisk undersökning av RAÄ 241:3 i Vallentuna kommun
och socken, Uppland

Rapport 2010:41

Lars Andersson

Rapporten finns i PDF-format på adressen
www.stockholmslansmuseum.se

Tidaxel: Mats Vänehem

© Stockholms läns museum
 Produktion: Stockholms läns museum
 Redaktionell bearbetning: Göran Werthwein
 Produktion av planer: Göran Werthwein, Lars Andersson
 Allmänt kartmaterial: Lantmäteriverket. Medgivande 97.0133
 Nacka 2010

Innehållsförteckning

Sammanfattning	6
Inledning	6
Topografi och fornlämningsmiljö	7
Metod	9
Tolkning och diskussion	10
<i>Primära begravningar</i>	10
<i>Sekundära begravningar</i>	10
<i>Depositionsordning</i>	11
<i>Gravens arkitektur</i>	11
<i>Återkommande begravningar eller spår av en gravritual?</i>	11
Referenser	12
Administrativa uppgifter	12

Figurer

Figur 1: Terrängkartan, skala 1:100 000	6
Figur 2: Terrängkartan, skala 1:10 000	7
Figur 3: Översiktsplan	8
Figur 4: Gravens läge intill hus	9
Figur 5: Graven efter rensning	9
Figur 6: Inre och yttre kantkedja	10
Figur 7: Mittblock med inre kantkedja	11

Bilagor

Bilaga 1: Anläggningsbeskrivning	13
Bilaga 2: Fyndlista och fyndillustration	14
Bilaga 3: ¹⁴ C-diagram	15
Bilaga 4: Anläggningsplan	16
Bilaga 5: Osteologisk analys	17

Fig 1. Terrängkartan med markerat område för nu aktuell undersökning, skala 1:100 000.

Sammanfattning

Stockholms läns museum utförde under maj månad 2008 en arkeologisk undersökning av en mittblocksgrav vid Lingsbergs gamla skola i Vallentuna socken. Lämningen var registrerad som enstensättning med inv nr RAÄ 241:3.

Vid undersökningen kunde det konstateras att lämningen utgjorde en mittblocksgrav med en inre och en yttre kantkedja. I graven fanns ett antal ben- och keramikdepositioner som var nedlagda vid minst två olika tillfällen. En ^{14}C -analys daterar anläggandet av graven till yngre bronsålder.

Inledning

Under maj 2009 utförde Stockholms läns museum en arkeologisk slutundersökning av fornlämning RAÄ 241:3 i Vallentuna kommun och socken. Undersökningen

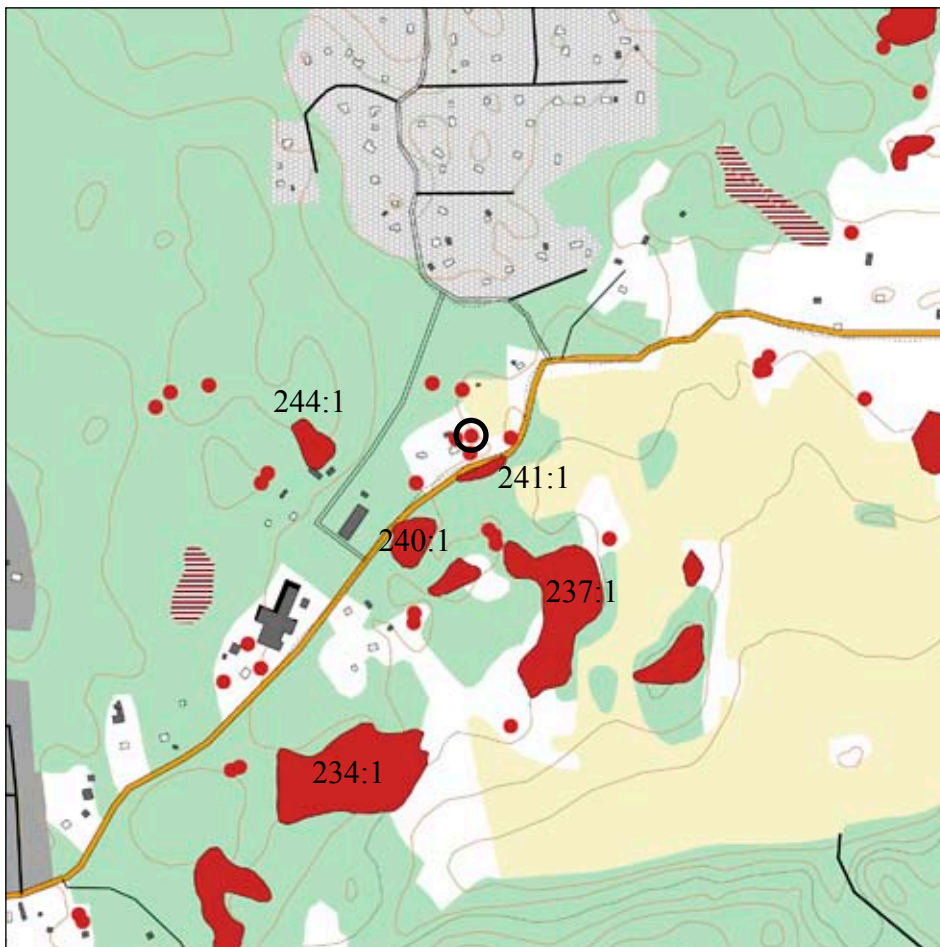

Fig 2. Terrängkartan, skala 1:10 000, med några av de kända fornlämningar markerade med nummer, samt området markerat med svart cirkel.

föränleddes av en nybyggnation av ett enbostadshus samt garage. Undersökningen beställdes av Lars-Helge Strömqvist och bekostades av Lina Jansson, Älgstigen 2, Vallentuna.

RAÄ 241 utgörs enligt FMIS av ett gravfält (1), en stensättning (2) och två osäkra stensättningar (3 & 4) samt en osäker rest sten. Efter en förundersökning utförd av Stockholms läns museum (Berger 2009) avfärdades nummer 2 och 4 som fornlämningar. Nummer 3 bedömdes som en säker stensättning med mittblock och kantkedja. Nummer 1 och 5 berördes ej av exploateringen och behåller sin fornlämningsstatus.

Topografi och fornlämningsmiljö

Området ligger mellan ca 15 – 40 meter och den tidigaste kolonisationen kan ha skett i skiftet mellan mesolitisk och neolitisk tid ca 4000 f Kr. Området domineras naturgeografiskt idag av våtmarkerna vid Angarnssjöängen.

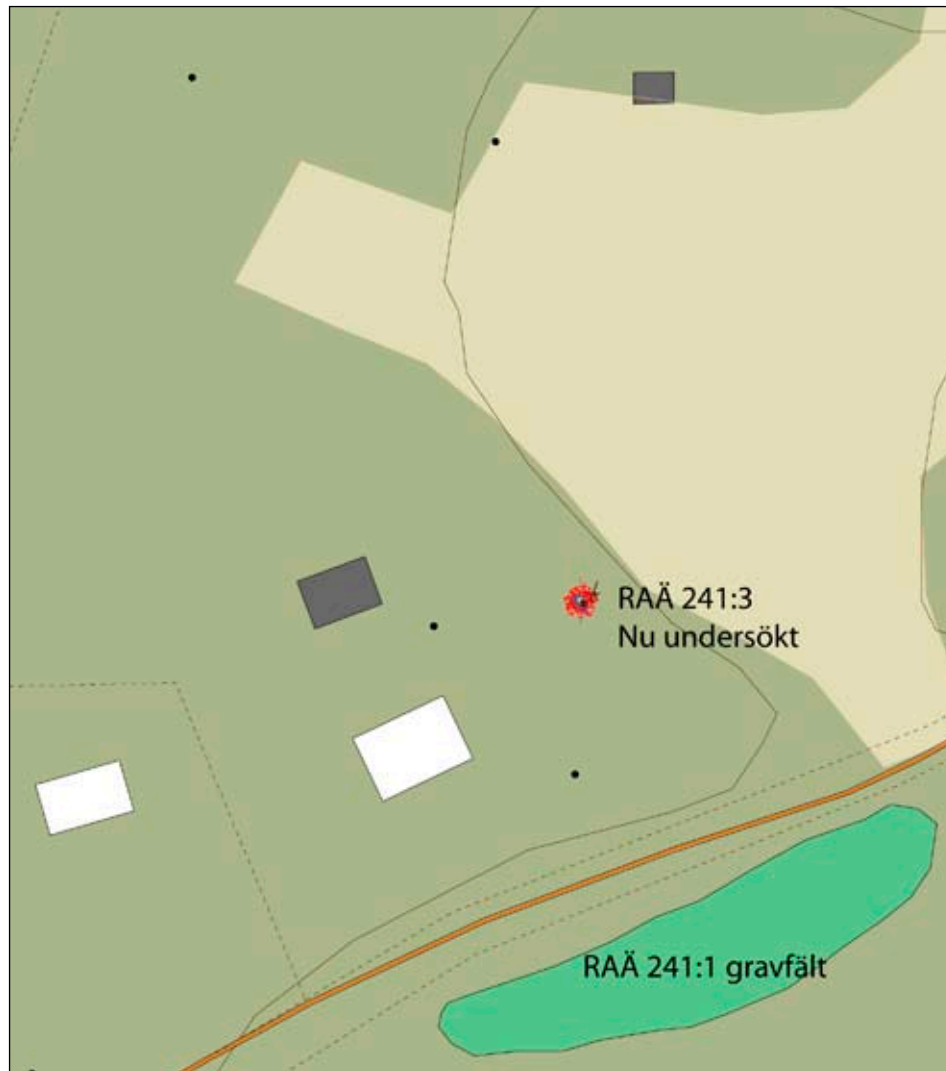

Fig 3. Den nu undersökta RAÄ 241:3 läge i förhållande till gravfältet RAÄ 241:1.

Flertalet av områdets fornlämningar utgörs av gravar från perioden mellersta bronsålder tom skiftet mellan äldre och yngre järnålder ca 500 e Kr. Då utgjorde området en havsvik tillhörande de inre delarna av ett trångt vattensystem. Avsnörningen från havet skedde ca 300 f Kr då Angarnssjön bildades.

Inom ett relativt begränsat område mellan Ormstalund i väster och Björkhaga i öster finns nio gravfält av en bronsålder- och äldre järnålderskaraktär. Utöver detta finns ett relativt stort antal ensamliggande gravar. Fastigheten Lingsberg 1:5 där graven är belägen ligger i nordöstra utkanten av detta område.

Regionen kring Angarnssjön har varit en centralbygd under bronsålder – äldre järnålder.

Direkt söder om fastigheten är ett gravfält med minst tio gravar (RAÄ 241:1). Ett antal anläggningar har uppenbarligen förstörts i samband med vägbreddning (FMIS).

Gravarna på gravfältet utgörs till största delen av runda stensättningar men även rösen, rektangulära stensättningar, resta stenar samt en hög och en skeppsformig stensättning förekommer (fig 3). Flera av de runda stensättningarna är röseliknande till sin karaktär (Sundström & Andersson 2009).

Till sammanhanget kring den aktuella fornlämningen hör också två skålgropslokaler. RAÅ 460 utgörs av en sten med 28 skålgropar. RAÅ 491 utgörs av ett block med två skålgropar.

Fig 4. Läget för gravens i förhållande till nybyggnationen. Foto A. Nordberg, bildnr lp20100069.

Örstaristningen, en av länets mest spektakulära hällristningar, är belägen ca tre kilometer öster om undersökningsområdet på östra sidan Angarnssjöängen. Ristningarna är utförda på en slät håll vänd mot norr och föreställer två skepp samt två motställda hästar, den ena med en fyrhjulig vagn.

Till tolkningen av områdets förhistoriska kulturmiljö bör också de två fornborgarna RAÅ 265 och 231 föras. Båda borgarna är delundersökta och daterade till förromersk (500 f Kr – Kr f) järnålder (Olausson 1995) men med reservation för eventuella påbyggnadsfaser under folkvandringstid (400-550 e Kr).

Perioden 500 e Kr till 1000-talet e Kr är också representerad, om än inte i samma omfattning som de föregående perioderna. En viss förskjutning av bygden tycks ha skett mellan perioderna då den senare periodens fornlämningar främst finns vid Lingsbergs gård. Ett gravfält RAÅ 251 markerar förmodligen närheten till ett bebyggelseläge från yngre järnålder. Den relativt väl omskrivna broläggningen RAÅ 257 med tillhörande runstenar bör betecknas som områdets mest spektakulära anläggningen från yngre järnålder. Broläggningen och runstenarna är från 1000-talet e kr.

Metod

Graven rensades fram för hand och dokumenterades i plan med ritning och foto (fig 5). En sektion tvärs

Fig 5. Graven efter rensning. Foto L. Andersson, bildnr lp20100066.

över graven ritades. Fynd och ben handplockades till största delen. Sällning utfördes när bengömmor påträffades. Inmätning av graven skedde med handburen GPS.

Tolkning och diskussion

Primära begravningar

Utifrån gravens stratigrafi görs tolkningen att depositionerna av ben och keramik har skett vid minst två tillfällen.

De äldsta depositionerna utgörs av nr 10, 12, 15 och 16 som är belägna under lager 2. Lager 2 utgörs av en skärvtstenspackning som är anlagd direkt söder om mittblocket och inom den inre kantkedjans stenar. Ett undantag utgör en sten i kantkedjans sydvästra del, där lager 2 ligger under stenen. Dessa depositioner kan förmodligen ses som en primärgrav i den betydelse att de har nedlagts i samband med anläggningen av graven. F 1 som utgörs av 7 st keramikskärvor är förmodligen också nedlagda i samband med gravens anläggande. F1 är placerad på motsstående sida om primärgraven, alltså direkt norr om och dikt an mot mittblocket.

Fig 6. Inre och yttre kantkedja. Foto L. Andersson, bildnr lp20100067

Efter nedläggningen av B10, 12, 15 och 16 har en mindre skärvtstenspackning lagts över gravläggningen vid mittblockets södra sida (se stycket ovan). Detta har förmodligen skett i direkt samband med primärgravens och hela anläggningens anläggande. Samtidigt anlades den inre kantkedjan. Stenen i kedjan, som låg över lager 2, tolkas kunna vara en ingångs- eller förslutningsten (fig 6, stenen är markerad SX i bil 4). Stenen kan alltså ev. ses som en stängning av kantkedjan och bör då vara placerad i samma sammanhang som ovanstående beskrivna kontext.

Sekundära begravningar

Bendepositionerna B3-4 har brutit igenom lager 2 (skärvtstenspackning)

och måste således vara yngre. B6 är deponerad på en annan stratigrafisk nivå men mycket nära i plan än primärgraven och bör således vara yngre än den primära gravläggningen. B6 läge intill mittblocket leder tanken till en sekundär begravning direkt mot mittblocket. Detsamma kan gälla för B5 som tycks inkilad direkt mot mittblocket utan överlagrande sten. Också B8 tycks deponerad vid mittblocket utan överlagring. B3-4, B6 och B8 tolkas alltså vara nedlagda vid ett senare tillfälle än de äldsta depositionerna. Till B8 hör förmodligen keramiken F2.

Depositionsordning

De primära slutsatserna av ovanstående är att begravningar har skett i minst två olika kronologiskt avskilda faser. Hur lång tid som har förflutit mellan faserna är dock oklart. Det är inte uteslutet att depositionerna är nedlagda inom samma betydelsemässiga sammanhang men med en viss kronologisk ordning. Graven kan ha grundlagts tillsammans med vissa utvalda ben och därefter påbyggt tillsammans med andra depositioner av ben. ¹⁴C-analysen av graven är utförd på en bendepposition som tolkas som primär. Denna anger en anläggningstid till 800 BC-530 BC (95,4% sannolikhet). Dateringen stämmer väl in på bedömningen av keramiken (F1-F2) som utgörs av slammad keramik med skuldra (bil 2).

Gravens arkitektur

Primärdepositionerna har lagts på olika platser inom graven. De är dock samtliga belägna innanför eller under den inre kantkedjan (fig 7). Det finns inget tydligt mönster gällande vilket väderstreck som har föredragits. Sekundärbegravningarna har dock en tendens till att vara belägna på den södra halvan av graven och ibland utanför den inre kantkedjan.

Fig 7. Mittblock med inre kantkedja samt skärvstenspackning. Foto L. Andersson, bildnr lp20100068.

Återkommande begravningar eller spår av en gravritual?

Innehållet i bendeppositionerna är mycket likartade (men med stor variation i antal). Detta tyder på att det har förflutit en relativt kort tid mellan samtliga depositioner. Den osteologiska analysen kan inte påvisa flera individer i begravningen och bränningsgraden mellan de olika depositionerna är likartad. Keramiken tycks komma från samma kärl men är deponerad på olika platser. Sammantaget tyder detta på att de motstridiga data från osteologi och fyndtolkning gentemot stratigrafi att det rör sig om flera händelser inom samma betydelsemässiga sammanhang. Ur ett arkeologiskt perspektiv har de olika händelserna, depositionerna, skett med relativt kort tidsavstånd. En ritual där man återkommer till anläggningen för att deponera ben från samma individ? Det bör noteras att de två antalmässigt största depositionerna (B10-B5) tolkas vara nedlagda vid olika tillfällen. Dessa kan representera två ”primära” depositioner nedlagda vid två tillfällen.

Mittblocksgravarna tolkas i aktuell forskning som en gravform som efterträder den mellersta bronsålderns rösetradition. Anledningen till en förändring från rösen till mittblock tycks vara en individualisering av den döde (Feldt 1995). Mittblocket skall symbolisera den döde och den dödes (stora) betydelse i samhället. Gemensamt för de båda gravtyperna är att de är uttryck för en relativt hög social position. Rösena har dock fungerat i ett samhälle med mer kollektiva uttrycksmedel, de representerar

större bygder, medan mittblocken representerar en individ. Mittblocksgravarna är en övergångsform mellan de ensamliggande rösen och gravfälten.

Referenser

Berger, Å. 2009. *Lingsberg*. Arkeologisk förundersökning av RAÄ 241:2-4, på fastigheten Lingsberg 1:5, Vallentuna socken och kommun, Uppland. Stockholms läns museum. Rapport 2009:1.

Feldt B. 2005. *Synliga och osynliga gränser. Förändringar i gravritualen under yngre bronsålder – förromersk järnålder i Södermanland*. Stockholm Studies in Archaeology 37. Stockholm. Diss.

FMIS. Riksantikvarieämbetets digitala fornminnesregister. Fornsök. www.raa.se

Olausson M. 1995. *Det inneslutna rummet. Om kultiska hägnader, fornborgar och befästa gårdar i Uppland från 1300 f Kr till Kristi födelse*. Riksantikvarieämbetet. Arkeologiska undersökningar Skrifter nr 9. Stockholm. Diss.

Sundström L. och Andersson L. 2009. *Lingsbergs gamla skola och torpet Lövlunda*. Dokumentation av fastigheterna Lingsberg 1:5 och 1:6 i Vallentuna socken, Vallentuna kommun, Stockholms län, Uppland. Stockholms läns museum. Rapport 2009:9.

Administrativa uppgifter

Länstyrelsens dnr:	431-08-98870
Länsmuseets dnr:	2008:166
Landskap:	Uppland
Socken:	Vallentuna
RAÄ nr:	241:3
Typ av undersökning:	Slutundersökning
Projektledare:	Lars Andersson
Personal:	Lars Andersson och Andreas Nordberg
Rapportansvarig:	Lars Andersson
Arkivmaterial:	Förvaras på Stockholms läns museum

Bilagor

Bilaga 1. Anläggningsbeskrivning

Rund stensättning med mittblock. Diameter ca 4 meter. Höjd ca 0,6 meter från mittblocks topp till botten. Stenpackningens höjd ca 0,15 m. Yttre kantkedja bestående av ca 13 stenar med en storlek på ca 0,5-1,0 meter. Kantkedjestenarna har en avlång form med långsidan i kantkedjans riktning. Flera har en flatsida lagd utåt. Kantkedjan är bitvis gles med ett avstånd mellan stenarna. Rakt i söder finns en avvikelse i kantkedjan som kan uppfattas som en öppning. Det är dock inte klarlagt om detta är en konstruktionsdetalj eller om det beror på en skada. I söder fanns en recent nedgrävning som kan ha rubbat en kantkedjsten (L1).

I anläggningen finns en inre kantkedja bestående av ca 9 stenar med en storlek på ca 0,4-0,5 meter. Den inre kantkedjan har en annorlunda karaktär jämfört med den yttre, med mindre sten, mer rundad sten och en lägre nivå över ytan. En sten avviker med en avlång form lagd i sin längdriktning mot den eventuella öppningen i söder.

Fyllningen i graven utgjordes av moig morän med inslag av mylla. I anläggningen finns en småstenspackning bestående av ca 0,1-0,2 meter stora stenar. Packningen hade ett tätare avsnitt i anläggningen södra del. Detta lager uppfattades som anlagt vid anläggningsskedet och fick benämningen lager 2 (L2).

I anläggningen framkom 15 depositioner (16 insamlingsenheter där två är sammanförda till en deposition). En av depositionerna innehöll endast keramik och en innehöll keramik och ben. Resterande innehöll endast bränt ben.

Mitt i anläggningen fanns ett block med en storlek av ca 0,8 x 0,8 meter. Blocket konstaterades vara ditfört och utgjordes alltså ej av ett naturligt block. Södra sidan av blocket var eldpåverkat.

Depositioner

B1. Enstaka ben insamlat på en 0,2 x 0,2 meter stor yta.

B 2. Enstaka ben.

B 3-4. Två registreringsenheter som bör uppfattas som en deposition. Bensamling intill, dock ej dikt an mot mittblock. Tydlig nedgrävning genom stenpackning ner till morän. Omkrets ca 0,3-0,4 m.

B 5. Mycket koncentrerad bensamling ca 0,1 m i diameter. Nedgrävd ner ca 0,2 m till morän. Belägen direkt mot mittblock. Benen ”inkilade” i stenar i den naturliga moränen och vilande direkt på en markfast sten.

B 6. Enstaka ben vid mittblock.

B 7. Enstaka ben.

B 8. Koncentrerad deposition ca 0,05 m i diameter. Depositionen är lagd bland ett lager av skärvsten (Lager 2) utan att någon tydlig överlagring kan ses.

B 9. Ligger deponerade under den snedställda kantstenen i den inre kantkedjan. Kantstenen kan tolkas som en del i en ingång till graven. Bendepositionen är ca 0,05 m i diameter.

B 10. Bengrop ca 0,09 m i diameter. Belägen rakt söder om mittblocket. Avtecknade sig som en cirkulär mörkfärgning i det överlagrande sandlagret. Benen och en eventuell behållare förefaller ha lagts ner i en grop som kantats av ett antal sten 0,1-0,2 m. Därefter har småsten packats runt och på benen. Sist har bengropen överlagrats av skärvstenspackningen lager 2.

B 11. Deposition ca 0,05 m i diameter. Belägen på gravens insida mot yttre kantkedjsten. Under sten i gles stenpackning.

B 12. Spridda ben ca 0,2 m i diameter. Belägen under inre kantkedjsten men på underliggande flat sten. Läget under kantkedjan gör att depositionen bör ses som primär.

B 13. Enstaka ben belägna direkt innaför kantkedja.

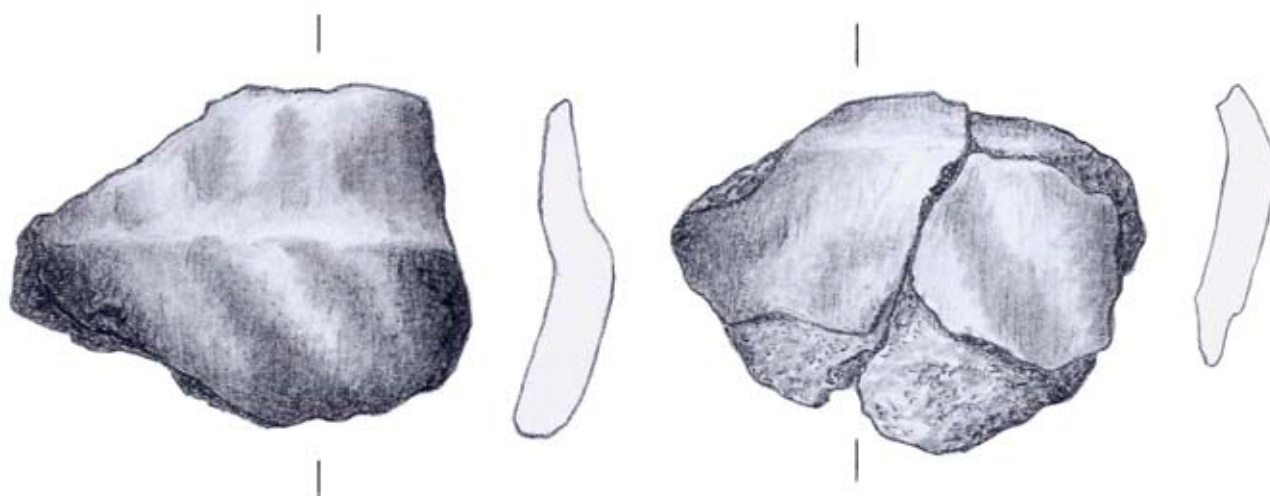
B 14. Deposition av ben under sten i lager 2. Osäkert stratigrafiskt förhållande till lager 2. Tycks vara samtida.

B 15-16. Under sten i lager 2.

B 16. Beläget djupt i lager 2. Kan vara del av deposition 15. Till detta bör också keramiken F1 föras som en egen deposition.

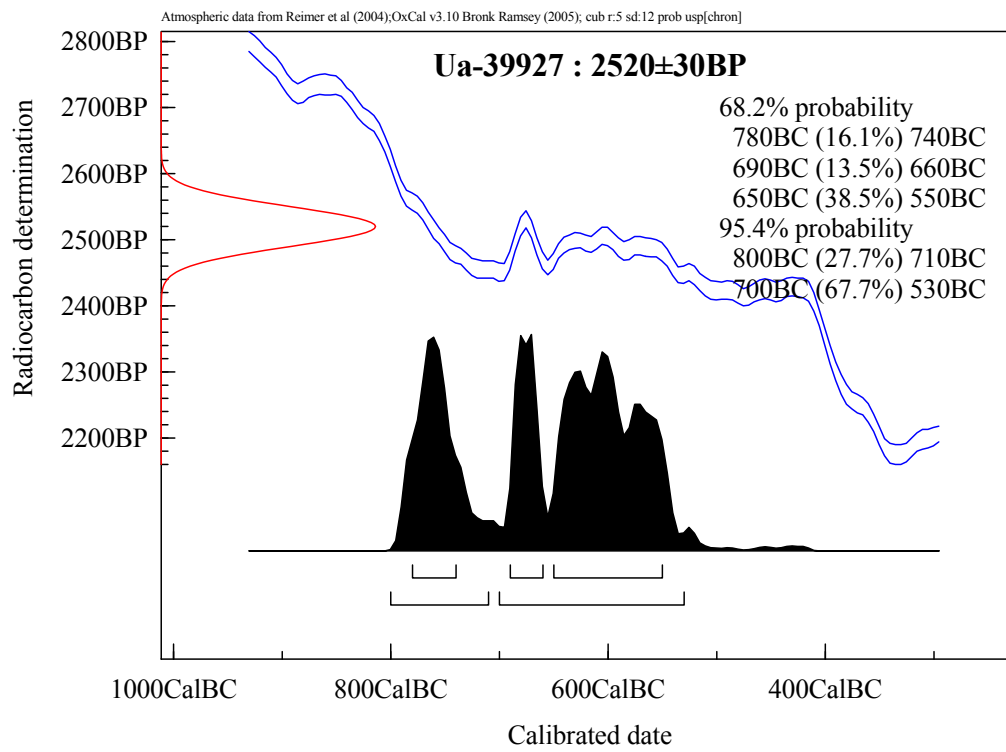
Bilaga 2. Fyndlista & fyndillustration

ID	Sakord	Antal frag	Vikt g	Typ
F1	Keramik	7 st	58,7	Slammad, 8 mm godstjocklek med del av skuldra
F2	Keramik	11 st	38,9	Slammad, 8 mm godstjocklek med del av skuldra samt två mynningsbitar. Hör till bendepposition B8.

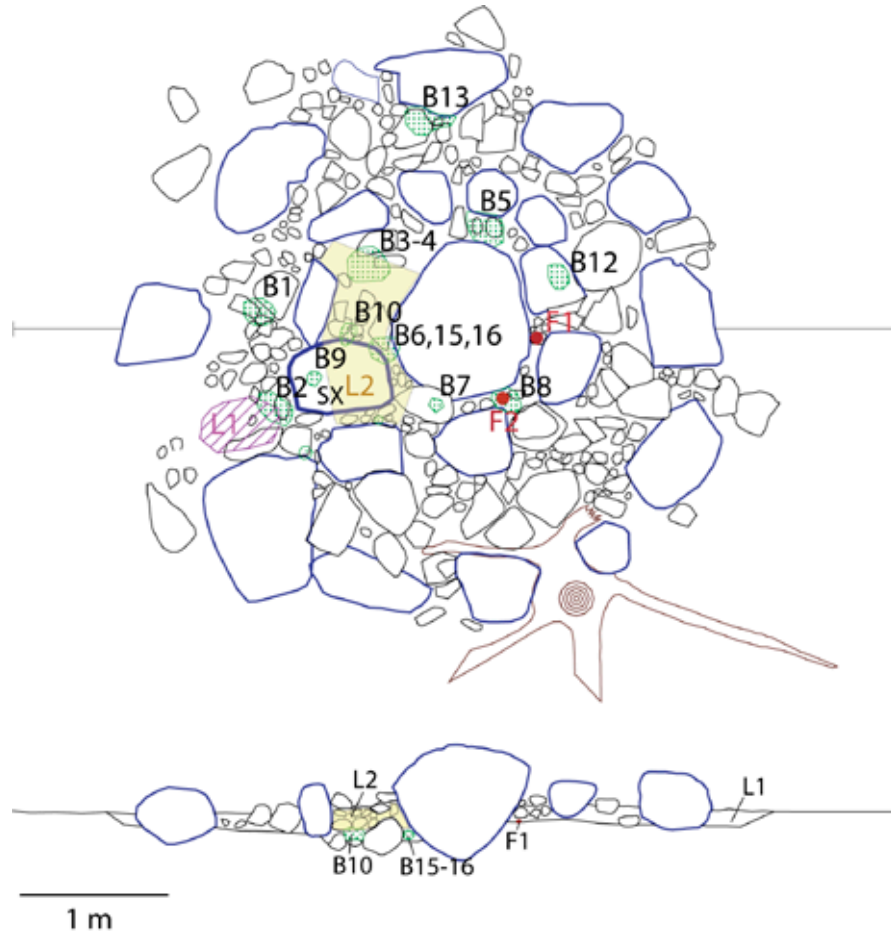
Keramiskärvor i fyndkontext F1, skala 1:1. Illustration G. Werthwein

Bilaga 3. ¹⁴C-diagram

¹⁴C-analys utfört på ben i deposition B10.

Bilaga 4. Anläggningsplan, skala 1:50

Bilaga 5. Osteologisk analys av brandgrav, Raä 241:4, Vallentuna socken och kommun, Uppland

Material

Det analyserade benmaterialet kommer från en rund stensättning med mittblock, med både en yttre och en inre kantkedja. Anläggningens konstruktion och topografiska läge, tillika med den kringliggande kulturmiljön talar för en datering till bronsålder-äldsta järnålder. Även benens fysikaliska tillstånd talar för denna tidiga datering. I samband med analysen plockades ett ben från människa ut för C14-datering (från Benfynd 10). Totalt bestod materialet av 286 gram brända ben vilka samlades in från 16 kontexter vilka arkeologiskt tolkades som separata depositioner.

Benfynd	Vikt (g)	Antal
1	2,3	8
2	4,3	28
3	1,5	5
5	83,6	248
6	15,8	37
7	1,5	6
8	0,6	1
9	6,3	27
10	129,8	459
11	8,3	26
12	2	7
13	5,5	12
14	4,8	11
15	8	41
16	11,7	25
Summa	286	

Metod

Undersökningen av brandgravsmaterialet utgick från en okulär undersökning av benen och med hjälp av en känd skelettsamling gjordes en uppsortering på olika benslag. Därefter registrerades både förbrännings- och fragmenteringsgrad enligt Wahl 1982, i syfte att placera graven i sin kronologiska kontext. Materialet vägdes på en elektronisk våg av märket A& D, modell EK-1200A. Måtten är tagna med ett elektroniskt skjutmått av märket Sylvac.

De metoder som användes i analysen omfattade förutom åldersbedömning även sökning efter antalet individer som kremerats tillsammans (Gejvall 1947, 1948).

Åldersbedömning

De kriterier som använts i analysen för åldersbedömning av brandmaterialet var det relativa förhållandet mellan kranietakets olika skikt tillika med graden av skallömmarnas sammanväxning. Utifrån en samlad bild av tillgängliga kriterier placeras därefter individen in i en åldersklass (se nedan).

Här använda åldersklasser är sammanställda och modifierade av Sjökvold (1978):

Infant		-	1
Infans I	0	-	7
Infans II	5	-	14
Juvenilis	10	-	24
Adultus	18	-	44
Maturus	35	-	64
Senilis	50	-	79+
adult	18	-	79+

Könsbedömning

På grund av brist på fragment med könsindikerande karaktärer kunde ingen könsbedömning genomföras.

Resultat

Benmaterialet bestod sammanlagt av 286 gram fördelat på 941 fragment varav 167,4 gram (drygt 58 %) eller 257 fragment (drygt 27 %) identifierades till människa. Fragmentens medelvikt i det bestämda materialet uppgick till 0,65 gram medan i det obestämda motsvarande vikt endast var 0,17 gram. Benen uppvisade en överlag jämn förbränning och utan inblandning av vare sig sot eller kol. Fragmentens maximala storlek uppgick till 26 mm och låg i medeltal mellan 5-8 mm.

I de olika depositionerna kunde endast ben från människa identifieras. Det föreligger en variation i benmängd mellan fyndkontexterna, från strax under ett gram och upp till nästan 130 gram. En viktig uppgift för den osteologiska analysen var att se om det gick att särskilja de 16 kontexter som identifierades vid undersökningen. Detta lät sig dock inte göras eftersom det inte kunde konstateras någon skillnad mellan depositionerna vare sig med avseende på fysikaliska egenskaper eller i sammansättning. Det är dock sannolikt att materialet utgörs av ben från en och samma individ. I samtliga depositioner där det gått att iaktta åldersindikationer konstateras att individen av okänt kön haft en ålder mellan 18-44 år (Adultus).

Benfynd 1

Fyndposten består sammanlagt av 2,3 gram (8 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 1,9 gram (5 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
1	Människa	1	2	Långa rörben, bl a radius
	Människa	0,9	3	Kranium: kalottfragment m öppna suturer
	Oidentifierat	0,4	3	

Benfynd 2

Fyndposten består sammanlagt av 4,3 gram (28 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 2,7 gram (9 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
2	Människa	1,9	5	Långa rörben, bla humerus diafys
	Människa	0,8	4	Kranium, kalottfragment m öppna suturer
	Oidentifierat	1,6	19	

Benfynd 3

Fyndposten består sammanlagt av 1,5 gram (5 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 0,7 gram (2 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
3	Människa	0,4	1	Kranium, kalottfragment m öppen sutur
	Människa	0,3	1	Kotfragment, proc articularis
	Oidentifierat	0,8	3	

Benfynd 4

Fyndposten innehöll en benlik sten.

Benfynd 5

Fyndposten består sammanlagt av 83,6 gram (248 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 42,9 gram (61 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
5	Människa	39,4	49	Långa rörben, bl a femur, humerus, radius, tibia
	Människa	3,5	12	Kranium, kalottfragm temporale, frontale (tunna fragment)
	Oidentifierat	40,7	187	

Benfynd 6

Fyndposten består sammanlagt av 15,8 gram (37 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 12,6 gram (23 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
6	Människa	8,4	12	Långa rörben, bl a ulna
	Människa	4,2	11	Kranium
	Oidentifierat	3,2	14	

Benfynd 7

Fyndposten består sammanlagt av 1,5 gram (6 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 0,5 gram (1 fragment), bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
7	Människa	0,5	1	Kranium: mandibula (mentale)
	Oidentifierat	1	5	

Benfynd 8

Fyndposten består endast av 0,6 gram (1 fragment) väl bränt och ej sotigt ben vilket bestämdes till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
8	Människa	0,6	1	Korskota (del av sacrum)

Benfynd 9

Fyndposten består sammanlagt av 6,3 gram (27 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 3,8 gram (10 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
9	Människa	2,6	6	Långa rörben, bl a ulna
	Människa	1,2	4	Kranium, kalottfragment
	Oidentifierat	2,5	17	

Benfynd 10

Fyndposten består sammanlagt av 129,8 gram (459 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 73,2 gram (97 fragment), allt bestämt till människa. Ett fragment av människa, en diafys av radius, plockades ut för C14-datering (2,3 gram).

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
10	Människa	49,3	56	Långa rörben, diafyser från samtliga rörben
	Människa	2,2	4	Revben
	Människa	0,8	1	Bröstkota: proc articularis
	Människa	20,9	36	Kranium: bla parietale, occipitale, temporale
	Oidentifierat	56,6	362	

Benfynd 11

Fyndposten består sammanlagt av 8,3 gram (26 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 5,9 gram (12 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
11	Människa	3,5	7	Långa rörben, bl a femur, fibula
	Människa	2,4	5	Kranium, bl a sphenoidale
	Oidentifierat	2,4	14	

Benfynd 12

Fyndposten består sammanlagt av 2,0 gram (7 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 1,1 gram (2 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
12	Människa	1,1	2	Långa rörben
	Oidentifierat	0,9	5	

Benfynd 13

Fyndposten består sammanlagt av 5,5 gram (12 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 4,5 gram (8 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
13	Människa	4,2	6	Långa rörben, bl a humerus
	Människa	0,3	2	Kranium, tunna kalottfragment
	Oidentifierat	1	4	

Benfynd 14

Fyndposten består sammanlagt av 4,8 gram (11 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 2,9 gram (3 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
14	Människa	2,9	3	Kranium, öppna suturer
	Oidentifierat	1,9	8	

Benfynd 15

Fyndposten består sammanlagt av 8,0 gram (41 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 3,7 gram (10 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
15	Människa	2	4	Långa rörben, bl a fibula
	Människa	1,7	6	Kranium
	Oidentifierat	4,3	31	

Benfynd 16

Fyndposten består sammanlagt av 11,7 gram (25 fragment) väl brända och ej sotiga ben. Identifierad mängd uppgår till 10,4 gram (13 fragment), allt bestämt till människa.

<i>Benfynd</i>	<i>Art</i>	<i>Vikt (g)</i>	<i>Antal fragment</i>	<i>Benslag/Tand</i>
16	Människa	8,9	10	Långa rörben, bl a femur, tibia, ulna
	Människa	1,5	3	Kranium, temporale
	Oidentifierat	1,3	12	